

לחמו של המזבח, ואין מורידין אותו, ומקטירין אותו. ונדרש ממקרא שנאמר בעולה, והוא הדין בכל הזבחים.

ושם שנינו [פד א] "אלו אם עלו לא ירדו: הלן [דם או אימורים שלנו עד הבוקר] והיוצא [מחוץ לעזרה] והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו.

ושנינו שם שזו היא דעת רבי שמעון האומר: כל שפסולו בקודש [שנפסל אחרי ביאתו לעזרה], הקודש מקבלו, ואם פסולו לא היה בקודש, אין הקודש מקבלו.

ונחלק עמו רבי יהודה בשלשה פסולים, והם: נשחט בלילה, נשפך דמו ויצא דמו חוץ לקלעים, ובשלתם סובר: אם עלו ירדו, כלומר, שצריכין להורידן מעל המזבח.

הגמרא דנה בשחטן בדרום, ששנינו עליו במשנתנו לגבי מעילה. והדין הוא אם עלו, האם ירדו, או לא ירדו⁽³⁷⁾.

איבעיא להו: קדשי קדשים ששחטן בדרום, **אי עלו** בדיעבד, **מהו שירדו** מן המזבח, האם ירדו או לא?

ופשטינן: **רבה אמר:** **אם עלו**, ירדו. **רב יוסף אמר:** **אם עלו לא ירדו.**

והגמרא מבארת: **אליבא דרבי יהודה**, הסובר לגבי נשחט בלילה אם עלו ירדו,⁽³⁸⁾ **דכולי עלמא לא פליגי**, לא נחלקו רבה ורב יוסף, ושניהם סוברים שרבי יהודה יסבור בשחטן בדרום, **דאם עלו ירדו**. כי אם אפילו בשחט בלילה ולא שינה מקומו, סובר רבי יהודה שאם עלו ירדו, כל שכן בשינה מקומו⁽³⁹⁾.

שמעון הסובר בנשחט בלילה, לא ירד, ובפסול דרום מסתפקת הגמרא. **פירוש ב**].

וקשה: הרי לעיל [עמוד א] בצריכותא, משמע שפסול לילה יותר חמור, ויותר דומה לכמי שחנקו?

קושיה זו הקשה השיטה מקובצת [בעמוד א]. וראה שם מה שתירץ בשם הר"י ובשם רבינו פרץ. ועיין בספר מעיל יעקב. ומבארים האחרונים, עיין בספר שולי המעיל דברי התוס': שטעמו של רבי יהודה הסובר בנשחט בלילה ובנשפך דמה ובלן הדם שאם עלו ירדו, מבואר בביריתא בגמרא זבחים [שם], משום שנאמר "זאת תורת העולה" והם שלשה מיעוטים, הבאים למעט שלשה פסולים אלו, שלא נאמר בהם הדין שאם עלו לא ירדו.

והקשו שם התוס' [ד"ה פרט], על המבואר בסוגיתנו שרבי יהודה סובר גם בנשחט בדרום

37. כן פירשו התוס'. לאפוקי מפירוש המיוחס לרש"י שאיבעית הגמרא היא על כל הפסולים שנשנו במשנתנו. והטעם, מפני שעל נשחט בלילה, בודאי אין לדון, דמחלוקת מפורשת היא בין רבי יהודה ורבי שמעון [שם במשנה], ועל הנשחט במחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו, גם אין לדון, שמשמע שם בגמרא שגם רבי יהודה מודה בהם שאם עלו לא ירדו.

האם כוונת תוס' היא דוקא לשחטן בדרום, או אפילו לקיבל דמן בדרום? עיין בתוס' זבחים [שם], ובאבן האזל הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה יב.

38. גירסת השיטה מקובצת.

39. כן פירשו התוס'. והיינו, שפסול שינוי מקום — חמור יותר מפסול לילה. ובהערה הבאה יבואר הטעם. [והא ראייה: מדברי רבי